

Republika Hrvatska

Županijski sud u Splitu

Poslovni broj GŽ-769/2026-3

Split, Gundulićeva 29a

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu u vijeću sastavljenom od sudaca ovoga suda Marije Šimičić, predsjednice vijeća te Mirjane Rubić, članice vijeća i izvjestiteljice i Sande Crljen Ivančić, članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Marice Nikolić, OIB 04192670771, iz Kutine, Stjepana Radića 384 B, odlučujući o žalbi vjerovnice Republike Hrvatske OIB: 52634238587 zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku protiv rješenja Općinskog suda u Kutini poslovni broj Sp-173/2025-6 od 18. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj dana 1. travnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnice Republike Hrvatske i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Kutini poslovni broj Sp-173/2025-6 od 18. veljače 2026.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem otvoren je i zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Marice Nikolić (točke I. i II. izreke) te je potrošač oslobođen od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i po osnovama navedenim u točki III. izreke, između ostalog i u odnosu na žalitelja.

2. Protiv navedenog rješenja žali se vjerovnica Republika Hrvatska u dijelu koji se odnosi na oslobođenje potrošača u odnosu na osnov za plaćanje vjerovnika u odnosu na osnovu broj UP/I-415-02/2025-001/01452, izdavatelja - vjerovnik (1) REPUBLIKA HRVATSKA MINISTARSTVO FINACIJA, Katančićeva ulica 5, Zagreb, Hrvatska, iz žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže žalbu prihvatiti preinačenjem odluke tako da se odbije prijedlog odnosno obustavi postupak, podredno da se predmetno rješenje ukine i vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba je neosnovana.

5. Ispitujući pobijano rješenje po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23,

146/25 - dalje: ZPP) žalbeni je sud utvrdio kako nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti je pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a ujedno je i materijalno pravo pravilno primijenjeno.

6. Žaliteljica u žalbi u bitnom ističe da je cilj zakona poštenog potrošača osloboditi obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima a da iz čl. 4. zakona proizlazi na koju vrstu obveza se odnosi predmetni Zakon te smatra da iste ne uključuju i obveze koje se odnose na Republiku Hrvatsku, naročito na one koje su utvrđenje pravomoćnim rješenjima Ministarstva financija. Žaliteljica u žalbi smatra da odredbe ZSP-a nisu primjenjive za njezinu osnovu za plaćanje koja se odnosi na potraživanje na ime poreza na promet nekretnina pa da se samim time potrošač ne može osloboditi obveze na plaćanje tih troškova koji su proizašli iz porezne obveze utvrđene odlukom upravnog tijela, a ne iz tržišnog pravnog posla.

7. Po ocjeni ovog žalbenog suda opći cilj Zakona i uvođenja instituta stečaja potrošača je razviti sustav koji će rezultirati stvaranjem uvjeta insolventnim potrošačima za reprogramiranje njihovih obveza ili novi početak, a vjerovnicima omogućiti ravnomjerno namirenje njihovih tražbina. Posebni ciljevi Zakona su stvaranje uvjeta da se kroz neformalne (neinstitucionalne) i formalne (institucionalne) okvire postigne dogovor između vjerovnika i potrošača oko restrukturiranja postojećih tražbina, stvaranje uvjeta za odgovorno i ekonomski racionalno ponašanje potrošača te rasterećenje sustava od bezuspješnih i višestrukih ovršnih postupaka, te omogućiti dijelu insolventnih građana, koji su u tzv. "dugotrajnoj blokadi" za relativno male iznose, da u ubrzanom i pojednostavljenom postupku namire vjerovnike iz imovine koja je za to podobna i da se oslobode od preostalog duga. Navedeni ciljevi su, prema obrazloženju Vlade RH iz Nacrta navedenog Zakona, da „u skladu s najvišim europskim vrednotama i normativnim rješenjima drugih država članica Europske unije te ako zakonodavac ne poduzme ništa kako bi intervenirao u sadašnju situaciju u cilju razrješenja postojećeg problema, možemo očekivati povećanje negativnih trendova u gospodarstvu, povećanje broja ovršnih postupaka, blokada računa, dodatnih zaduživanja po nepovoljnim uvjetima i posljedično povećanje broja insolventnih potrošača.

8. Zbog navedenoga, zakonodavac je ocijenio potrebnim donijeti zakonska rješenja kojima će se omogućiti (po)jednostav(lje)nog načina za konačno rješenje vjerovničko-dužničkih odnosi koji traju više godina, a koji su relativno male vrijednosti.

9. Po ocjeni ovog suda zakonodavac nije propisao izuzeće u odnosu na tražbine utvrđene pravomoćnim poreznim rješenjima kako tu u žalbi sugerira žaliteljica.

10. Naprotiv, zakonodavac je u članku 77. stavka 1. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/2015., 67/2018. i 36/2022., dalje: ZSP) koji glasi:

„Rješenjem o oslobođenju od preostalih obveza potrošač se ne može osloboditi:

1. zakonske obveze na uzdržavanje djece, roditelja i drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati,

2. vraćanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom ili prekršajem,

3. naknade štete nastale kaznenim djelom ili prekršajem i

4. naknade štete zbog smrti ili teže tjelesne ozljede."

izričito propisao obveze u odnosu na koje se potrošač ne može osloboditi slijedom čega je pogrešno shvaćanje žaliteljice da u navedenu restrikciju oslobođenja ulaze i tražbine po osnovi poreza.

11. Naime, prema sadržaju navedene odredbe, riječ je o taksativno navedenim obvezama kojih se potrošač u postupku stečaja potrošača ne može osloboditi te o kogentnoj pravnoj normi od koje nije dopušteno odstupanje. Tumačenjem a contrario navedene odredbe jedino se može zaključiti da potrošač može biti oslobođen svih drugih obveza koje nisu navedene u citiranoj odredbi ZSP-a, neovisno o tome jesu li to zakonske, izvanugovorne ili ugovorne obveze, ali se ne može osloboditi obveza taksativno navedenih u toj odredbi, neovisno o tome jesu li to zakonske, ugovorne ili izvanugovorne obveze.

12. Pri tome je, u odnosu na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci broj Rev-609/2021 od 17. studenog 2021. na koje se poziva žaliteljica, navesti kako isto u konkretnom slučaju nije primjenjivo, jer se odnosi na slučaj obveze zakonskog uzdržavanja koja je prema citiranoj zakonskoj odredbi isključena od mogućnosti oslobađanja. Pravna shvaćanja drugih županijskih sudova na koja se žaliteljica u žalbi poziva ne obvezuju ovaj sud, pri čemu je još navesti i kako je na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 14. lipnja 2024. (Su IV-184/2024) prihvaćen zaključak koji glasi: „Potrošač se ne može osloboditi samo onih preostalih obveza određenih u članku 77. stavku 1. Zakonu o stečaju potrošača.“, što prihvaća i ovaj sud.

13. S obzirom na to da obveza plaćanja poreza nije obveza koje se potrošač u smislu članka 77. stavka 1. ZSP-a ne može osloboditi, pravilno je primijenjena ta odredba kao i odredba članka 79.a stavka 2. ZSP-a kada je pobijenim rješenjem sud prvog stupnja predmetni jednostavni postupak potrošača proveo radi namirenja žaliteljice kao vjerovnika aktivne osnove za plaćanje.

14. Nadalje, imajući na umu da se trajanje razdoblja od tri godine iz članka 79.a stavka 2. ZSP-a utvrđuje na temelju ukupne neprekidne blokade računa potrošača po svim osnovama koje su ikad bile upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija, a ne samo s obzirom na trajanje blokade potrošača po osnovama za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja, neosnovano žaliteljica u žalbi tvrdi da je zbog toga što na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača njezina osnova za koju je pokrenut postupak jednostavnog stečaja nije bila evidentirana u Očevidniku dulje od tri godine pogrešno primijenjen članak 79.a stavak 2. ZSP-a.

15. Takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u usporedivim činjeničnim i pravnim situacijama, primjerice u odlukama Rev-995/2021-2 od 14. rujna 2021. (točka 21.), Rev-327/2021-2 od 23. studenog 2021. (točka 16.) i Rev-177/2022-2 od 18. listopada 2022. (točke 18. i 18.1.).

16. Slijedom iznijetih razloga, žalbu žaliteljice valjalo je odbiti kao neosnovanu i na temelju odredbe čl. 380. točka 2. ZPP-a potvrditi prvostupanjsko rješenje.

U Splitu, 1. travnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Marija Šimičić

Broj zapisa: **9-30886-03f57**

Kontrolni broj: **0c9c3-0710d-6e322**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.